

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2912

гр. София, 18.11.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ ТЪРГОВСКИ, в закрито заседание на осемнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Иван Иванов

Членове: Зорница Хайдукова
Валентин Бойкинов

като разгледа докладваното от Зорница Хайдукова Въззивно частно гражданско дело № 20221000503090 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 435 ГПК.

Образувано е по частна жалба на С. Й. Х. срещу определение № 6129 от 28.06.2022г. по гр.д. 12263/2021г. по описа на Софийски градски съд, с което е оставена без разглеждане жалбата □ срещу постановление от 24.06.2021г. на ЧСИ Р. Г. - Ч. по изп. д. 20189250400448, с което ЧСИ е отказал да я конституира като взыскател на основание чл. 429, ал. 1 ГПК. Жалбоподателят поддържа обжалваният съдебен акт да е неправилен предвид постановяването му в противоречие на процесуалния закон. Излага да е легитимирал интереса си от подадената жалба. Сочи единствените изложени в съдебния акт мотиви да е длъжник, поради което и да не може да обжалва атакуваните действия на ЧСИ, да са необосновани. Поддържа вече да не е длъжник по изпълнението, тъй като в качеството си на поръчител е погасила с плащане изцяло дълга. Сочи предвид последното за нея да са възникнали правата по чл. 429, ал. 1 ГПК. Излага по аналогия с чл. 435, ал. 1, т. 1 ГПК да има право на жалба срещу действията на ЧСИ, с които в нарушение на чл. 429, ал. 1 ГПК отказва да я конституира като взыскател на мястото на удовлетворения кредитор. Сочи приетото с обжалвания съдебен акт да е противно не само на закона, но и на основния принцип за справедливост при правораздаването. По изложените доводи моли обжалвания съдебен акт да бъде отменен.

Ответниците по жалбата не са подали писмени отговори и не вземат

становище по жалбата в указания им от съда срок.

Жалбата е допустима като подадена в срок от легитимирано лице, а по същество основателна по следните мотиви:

Видно от преписката по изпълнителното дело същото е започнало пред ЧСИ И. Ч. с район на действие СГС по изпълнителен лист, издаден в полза на кредитора „Сосиете Женерал Експресбанк“ АД и с посочени в изпълнителния лист длъжник Ц. В. Б. и длъжник – поръчител С. Й. Х..

В хода на изпълнението – събиране на суми чрез удържка от трудовото възнаграждение на С. Х., е осъществена хипотезата на чл. 33 ЗЧСИ като архивът на ЧСИ Ч. е прехвърлен на друг ЧСИ -Р. Г. – Ч. от съседен район – СОС. В последната хипотеза делата преминават върху приемащия ЧСИ с предаването на архива – чл. 33, ал. 4 ЗЧСИ. Съгласно разпоредбата на чл. 34 ЗЧСИ приемащият ЧСИ извършва изпълнителни действия по образуваните дела. Цитираната нормативна уредба според настоящия състав на съда налага извода, че мястото на изпълнение по образуваното дело, преминало към ЧСИ от друг район с прехвърляне на архива, не се променя, продължава да е районът на СГС, по която причина и последният съд – СГС, е компетентен да се произнесе по сезиралата го жалба. Тези изводи определят обжалваният съдебен акт като допустим.

Определението е неправилно.

Видно от преписката по изпълнителното дело жалбоподателят С. Х. като поръчител – вписан в изпълнителния лист длъжник, е погасила чрез плащане с удържани от трудовото ☐ възнаграждение суми целия дълг по изпълнителния лист с длъжник Ц. Б. В..

В последната хипотеза нормата на чл. 429, ал. 1 ГПК предвижда, че поръчителят може да иска изпълнение въз основа на издадения в полза на вискателя изпълнителен лист.

Нормата е озаглавена субективни предели на изпълнителния лист и съобразно даденото тълкуване с постановеното по реда на чл. 290 ГПК решение № 71 от 24.07.2019г. по гр.д. 2576/2018г., ГК, III ГО на ВКС, предвижда правоприемство в правото на принудително изпълнение. Приемството следва от самия изпълнителен лист и настъпва по силата на закона като съдебният изпълнител само го констатира.

В този смисъл при осъществяване на фактическия състав по чл. 429, ал.

1 ГПК платилият дълг поръчител С. Х. по силата на закона се суброгира в правата на кредитора по изпълнителния лист и става вискател, независимо от наличието или липсата на акт на ЧСИ, с който правопримството се зачита. Именно в последното ☐ признато то закона качество на вискател С. Х. има правото по чл. 435, ал. 1, т. 1 ГПК да обжалва всеки отказ на съдебния изпълнител да извърши изпълнително действие, включително отказа да констатира настъпилото по силата на закона правопримство на страната на вискателя. В този смисъл са и изричните мотиви по цитираното решение № 71 от 24.07.2019г. по гр.д. 2576/2018г., ГК, III ГО на ВКС.

Предвид горните доводи на съда С. Х. има право на жалба срещу постановление от 24.06.2021г. на ЧСИ Р. Г. - Ч. по изп. д. 20189250400448, с което ЧСИ е отказал да я конституира като вискател на основание чл. 429, ал. 1 ГПК, и неправилно с обжалваното определение СГС е оставил жалбата ☐ без разглеждане.

По тези мотиви и предвид несъвпадението в изводите на двете инстанции обжалваното определение ще бъде отменено, а делото върнато на СГС за произнасяне по същество по жалбата на С. Й. Х..

По тези мотиви, Софийски апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 6129 от 28.06.2022г. по гр.д. 12263/2021г. по описа на Софийски градски съд.

ВРЪЩА делото СГС за произнасяне по жалбата на С. Й. Х. вх.н. 05584/05.07.2021г. по рег. на ЧСИ срещу постановление от 24.06.2021г. на ЧСИ Р. Г. - Ч. по изп. д. 20189250400448.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____